

Иванов Иван
Е. Казус

11. 03. 2003 г.

КАЗУС 2

Иван Иванов и Камен Каменов са осъждани многократно. Те са изтърпявали ефективни наказания „лишаване от свобода и се познавали от престоя си в затвора. Поддържали отношения и след излизането им от местата за лишаване от свобода.

До момента на извършване на посочените по-долу деяния Камен Каменов е осъждан 24 пъти за извършени престъпления от общ характер, като последно е изтърпял наказанието „лишаване от свобода за срок от 4 години” на 05.10.2018 год..

Иван Иванов е осъждан 20 пъти за престъпления от общ характер до момента на извършване на посочените по-долу деяния, като последно е изтърпял наказанието „лишаване от свобода за срок от 5 години” на 20.11.2018 год..

На 20.12.2018 год. около 06.45 ч. Анка Анева, както всяка сутрин излязла от жилището си в гр.Пловдив, ул.“Снежанка”№5, за да отиде на работа. Тя вървяла пеш по левия тротоар на булеварда в посока магазин „Европа“. След спирката на градски транспорт тя видяла че срещу нея се движи млад мъж със слабо телосложение, висок около 170 см. Дватама се разминали и когато приближила първото кръстовище чула, че някой тича зад нея. Веднага след това тя усетила, че някой силно ѝ издърпал чантата, която държала в лявата си ръка. След това тя видяла, че чантата ѝ е в ръцете на същият млад мъж, с когото се разминала малко преди това. Той вече тичал в посока магазин „Европа“. Тя се обадила на телефон 112, където съобщила за случилото си. Докато говорила по телефона видяла същия мъж да седи на пейка в непосредствена близост до магазин „Европа“. В този момент силно извикала „Полиция!“, при което той се изплашил и побягнал. Анева видяла чантата си поставена на пейката и установила че носените в нея сгъваем чадър и лична карта са там. В този момент пристигнали служители на полицията, пред които дала описание на извършителя и заедно обходили района, но не го видели. След това Анка била отведена в управлението, където дала показания и подробно описала мъжа, като заявила, че ще може да го разпознае. В следствие с протокол за разпознаване на лица Анева разпознала Иван Иванов, като лицето отнело чантата ѝ на 20.12.2018 год..

Весела Илиева живее в гр.Пловдив заедно със семейството на дъщеря си Петя Павлова. На 04.01.2019 год. около 11.00 часа Илиева се прибирала към дома си. Не далеч от дома била пресрещната от мъж /Камен Каменов/, който любезно я поздравил и се заговорили. Той ѝ съобщил, че търси жилище за дъщеря си, която е студентка и я попитал дали не познава някой да дава такова под наем. Илиева му споделила че знае такова жилище на ул.“Незабравка“ №3, но с незаплатени сметки за ток. Каменов пожелал по-скоро да го огледа, тъй като дъщеря му трябва спешно да освободи квартирата, в която живее. Илиева се съгласила, тъй като и тя имала внучката студентка, но заявила, че първо ще трябва да отиде до дома си, поради което след час да се срещнат на ул.“Незабравка“ №3. Когато Илиева се върнала до дома си видяла, че Каменов я чака пред блока. Той влязъл с нея в апартамента ѝ, където била и Милка Спасова, на която се представил като Стефан. Тогава написал на един лист името Стефан и телефонен номер 0800 982 538 и го дал на Илиева, за да му се обади след като плати тока, тъй като се договорили Каменов да наеме апартамента на ул.“Незабравка“ №3, но след като се възстанови електрическото захранване, за което трябвало да се заплати използваната преди това електрическа енергия. Сумата за ток била 200 лв., като Илиева в присъствието на Каменов и на дъщеря си Милка Спасова, я извадила от торбичка, в която имало 700 лева. Двамата с Каменов се отправили към близкия пощенски клон да заплати дължимата ел.енергия. На улицата Каменов настоял той да стори това под предлог Илиева да не се разкарва. Първоначално тя не се съгласила, но поради неговото настояване му дала сумата от 250 лева и личната си карта, като той видял че в нея останала парична сума в размер на 450 лева. Каменов тръгнал да заплати използваната електрическа енергия, а Илиева се отправила към ул.“Незабравка“, където трябвало да се срещнат.

При пристигането си на адреса Весела Илиева видяла, че Каменов вече я чакал пред входа. На въпроса ѝ дали е заплатил тока, той отговорил, че се срещнал с дъщеря си, на която дал парите и личната ѝ карта, за да стори тя това. Двамата влезли във входа, като Каменов помахал с ръка на намиращ се в близост мъж /Иван Иванов/, за когато обяснил, че го е наел да изчисти апартамента, за да може дъщеря му да се нанесе по-бързо. Всички се качили в апартамента, като Иванов и Каменов започнали да разглеждат стаите и наличното обзавеждане и уреди. В кухнята Иванов започнал да разглежда прахосмукачка, а Каменов през това време съобщил, че ще огледа къде ще спи дъщеря му и излязъл от апартамента. Малко след това Иванов издърпал от ръката на Илиева торбичката, в която се намирала сумата от 450 лева и избягал от апартамента. Тя потърсила Каменов, който преди това се бил представил с името Стефан, за да му събщи за случилото се, но установила,

11.03. 2019г.

че и той не е в апартамента. Илиева се върнала в дома си, където разказала на дъщеря си, какво се е случило и двете опитали да се свържат на оставения телефонен номер от Каменов, но установили, че такъв номер не съществува. След това двете отишли в полицията, където обяснили, какво се е случило, като предали и листчето с изписания в него телефонен номер и име Стефан. Било образувано досъдебно производство, като по време на разследването били иззети записи от камери намиращи се в близост до адресите. От назначена по време на досъдебното производство експертиза се установило, че на записите се разпознават и Иван и Камен. В последствие е извършено разпознаване, при което Илиева разпознала Иван Иванов и Камен Каменов.

Славка Славова живее в гр.Пловдив, ул.,„Антим Първи" №1. Поради инвалидност се придвижвала с патерици. На 20.01.2019 год. около 11.00 часа тя отишла до магазин, в близост до дома ѝ. На ушите си имала поставени златни обеци с общо тегло около 4 грама. На връщане към дома си била заговорена от мъж / Камен Каменв/, който предложил помощта си в носенето на продуктите. Същият имал правилен говор и се държал културно, поради което тя се съгласила и му предоставила чантите с покупките. По пътя за дома ѝ двамата водили разговор на различни теми. Когато влезли в тунела пред входа на жилището Славова видяла пред себе си друг мъж /Иван Иванов/, който посегнал с двете си ръце към ушите ѝ и издърпал намиращите се там златни обеци, след което побягнал. Тогава Камен Каменов, който носел торбите с покупките ги пуснал на земята и казал, че ще догони нападателя Иван Иванов. Славка пипнала ушите си, от които течала кръв и установила липсата на обеците. Взела торбите с покупките и се качила в жилището си. В торбите потърсила мобилният си телефон марка „Ериксон", закупен преди около 5 години и портмоне от кожа, червена на цвят със сумата от 20 лева в него, но не ги намерила и тогава разбрала, че Каменов ги е взел докато е носел чантите, тъй като се намирили в найлонова торбичка поставена в другата торба. Славова отишла до намиращия се в непосредствена близост до дома ѝ автосервиз и на работещият там мъж обяснила какво се е случило, като по-късно били прегледани записите от камерите на сервиза, които би предадени след това и на органите на полицията. В последствие било извършено разпознаване, при което Славова разпознала Иван Иванов и Камен Каменов.

ВЪПРОСИ:

1.Посочете правната квалификация на деянията извършени от всяко от лицата.

11.03. 2019г.

2. Изгответе диспозитиви на обвинения съобразно изложената по-горе фактическа обстановка.

3. В какво процесуално качество могат да участват в съдебната фаза на процеса Анка Анева, Весела Илиева и Славка Славова.

4. Коя е компетентната прокуратура, която следва да наблюдава разследването по ДП и кой е компетентния съд, който следва да разгледа делото като първа инстанция.

5. Налице ли е съучастие и следва ли да се изпише цифрово връзката с чл.20 от НК.

6. Налице ли е продължавано престъпление.

М. Д. З. А. В. З.

ОТГОВОРИ НА КАЗУС № 2:

Въпрос № 1:

Иван Иванов е извършил три деяния в условията на продължавано престъпление, които могат да се квалифицират по **чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 НК**. Деянията, осъществяващи въпросното престъпление, са извършени на 20.12.2018 г., на 04.01.2019 г. и на 20.01.2019 г. И трите деяния на Иванов се изразяват в отнемане на чужди движими вещи, с намерение противозаконно да ги присвои, като за това е употребил сила. Първото деяние е извършено от него самостоятелно, а останалите две в съучастие с Камен Каменов. Доколкото Иванов е участвал в самото изпълнение и на трите деяния в рамките на продължаваното престъпление, съучастническата му роля се изразява в извършителство.

Камен Каменов с деянията си е осъществил три различни престъпления:

- в периода от 04.01.2019 г. до 20.01.2019 г. е осъществил престъпление по **чл. 198, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 4, вр. чл. 26, ал. 1 НК**;
- на 04.01.2019 г. е осъществил престъпление по **чл. 209, ал. 1 НК**, и
- на 20.01.2019 г. е извършил престъпление по **чл. 206, ал. 1 от НК**.

Осъщественото от Камен Каменов престъпление по чл. 198, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 4, вр. чл. 26, ал. 1 НК е продължавано такова, извършено с две деяния на датите 04.01.2019 г. и 20.01.2019 г. И двете деяния Каменов е осъществил в съучастие с Иван Иванов. Докато последният е участвал пряко в отнемането на чужди движими вещи, с намерение за противозаконно присвояване, както и в употребената за това сила, Камен Каменов единствено умишлено е улеснил извършването на престъплението от страна на Иванов. Поради тази причина съучастническата роля на Каменов се изразява в помагачество.

Престъплението по чл. 209, ал. 1 НК Каменов е осъществил на 04.01.2019 г., като с цел да набави за себе си имотна облага, е възбудил заблуждение у Весела Илиева, че вместо нея ще плати дължима сметка за електроенергия, с което я мотивирал да му предостави парична сума в размер на 250 лева. С това си деяние Каменов причинил на Илиева имотна вреда в същия размер.

На 20.01.2019 г. Камен Каменов осъществил и престъпление по чл. 206, ал. 1 от НК, като противозаконно присвоил чужди движими вещи – мобилен телефон, кожено портмоне със сума от 20 лева в него, собственост на Славка Славова, които пострадалата му е предоставила доброволно.

Деянието, осъществено от Иван Иванов на 20.12.2018 г., се явява довършено и не следва да се квалифицира като опит, доколкото Иван Иванов е установил трайна фактическа власт върху отнетите вещи. Обстоятелството, че в по-късен момент е бил забелязан отново от пострадалата и е изоставил предмета на престъплението, не променя този факт.

Не може да се направи категоричен извод, че престъпленията, извършени от Иван Иванов и Камен Каменов, са осъществени в условията на опасен рецидив, доколкото не са налице данни предходните им осъждания да са за **умишлени** престъпления от общ характер. За да бъде направена правна квалификация на въпросните деяния като извършени в условията на рецидив, следва да бъдат събрани допълнителни данни за предходните осъждания на извършителите.

Въпрос 2:

Диспозитив на обвинение по отношение на Иван Иванов:

„за това, че в периода от 20.12.2018 г. до 20.01.2019 г. в гр. Пловдив, при условията на продължавано престъпление, като извършител, сам и в съучастие с Камен Каменов - помагач, е отнел чужди движими вещи – дамска чанта, сгъваем чадър от владението на Анка Анева, сумата от 450 лева, от владението на Весела Илиева и две златни обеци от владението на Славка Славова, на обща стойност, непосочена в казуса, с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила, както следва:

- на 20.12.2018 г. в гр. Пловдив, е отнел чужди движими вещи – дамска чанта и сгъваем чадър, от владението на Анка Анева, с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила;

- на 04.01.2019 г. в гр. Пловдив, като извършител, в съучастие с Камен Каменов - помагач, е отнел чужди движими вещи – сумата от 450 лева, от владението на Весела Илиева, с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила;

- на 20.01.2019 г. в гр. Пловдив, като извършител, в съучастие с Камен Каменов - помагач, е отнел чужди движими вещи – две златни обеци, от владението на Славка Славова, с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила –

- престъпление по чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.“

Диспозитив на обвинение по отношение на Камен Каменов:

1. „за това, че в периода от 04.01.2019 г. до 20.01.2019 г. в гр. Пловдив, при условията на продължавано престъпление, като помагач, в съучастие с Иван Иванов - извършител, умишлено е улеснил отнемането на чужди движими вещи – сумата от 450 лева, от владението на Весела Илиева и две златни обеци от владението на Славка Славова, на обща стойност, непосочена в казуса, с намерение противозаконно да ги присвои, чрез употреба на сила, както следва:

- на 04.01.2019 г. в гр. Пловдив, като помагач, в съучастие с Иван Иванов - извършител, умишлено е улеснил отнемането на чужди движими вещи – сумата от 450 лева, от владението на Весела Илиева, с намерение противозаконно да ги присвои, чрез употреба на сила;

- на 20.01.2019 г. в гр. Пловдив, като помагач, в съучастие с Иван Иванов - извършител, умишлено е улеснил отнемането на чужди движими вещи – две златни обеци, от владението на Славка Славова, с намерение противозаконно да ги присвои, чрез употреба на сила –

- престъпление по чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. чл. 26, ал. 1 от НК;

2. както и за това, че за това, че на 04.01.2019 г. в гр. Пловдив, с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил у Весела Илиева заблуждение и с това ѝ причинил имотна вреда в размер на 250 лева –

- престъпление по чл. 209, ал. 1 от НК;

3. както и за това, че на 20.01.2019 г. в гр. Пловдив, противозаконно присвоил чужди движими вещи – мобилен телефон марка „Ериксон“, портмоне от кожа и сумата от 20 лева, всички на обща стойност, непосочена в казуса, собственост на Славка Славова, които владеел –

- престъпление по чл. 206, ал. 1 от НК.

Въпрос 3:

Анка Анева, Весела Илиева и Славка Славова могат да участват в съдебната фаза на процеса в следното процесуално качество:

- на свидетел, доколкото пряко са възприели факти и обстоятелства от значение за разкриване на обективната истина,

- частен обвинител – в качеството на пострадали, претърпели вреди (имуществени и неимуществени) от престъпление, което се преследва по

общия ред, съгласно разпоредбата на чл. 76 от НПК имат правото да се конституират в съдебното производство като частни обвинители,

- граждански ищец – в качеството на пострадали, претърпели вреди (имуществени и неимуществени) от престъпление, съгласно разпоредбата на чл. 84 от НПК могат да предявят в съдебното производство граждански иск за обезщетение на вредите и да се установят като граждански ищци.

Въпрос 4:

В чл. 35, ал. 2 от НПК изчерпателно са изброени престъпленията, делата за които се разглеждат като първа инстанция пред окръжен съд. Извършените от Иван Иванов и Камен Каменов не са сред тях, поради което съобразно ал. 1 на същата разпоредба делата за тези престъпления са подсъдни като първа инстанция на районен съд. Доколкото престъпленията са извършени на територията на гр. Пловдив, компетентна да наблюдава разследването по правилата на местната и родова подсъдност, е Районна прокуратура – гр. Пловдив (чл. 195, ал. 1 от НПК). Като първа инстанция делото следва да бъде разгледано от Районен съд – гр. Пловдив, на основание чл. 35, ал. 1 и чл. 36, ал. 1 от НПК.

Въпрос 5:

Налице е съучастие в извършването на две от деянията на продължаваното престъпление по чл. 199 от НК, осъществени на 04.01.2019 г. и на 20.01.2019 г. Иванов е осъществил въпросните две инкриминирани деяния като извършител, а Каменов е участвал в тях като помагач.

В казуса няма конкретни данни за наличие на предварителен сговор, не е налице особена форма на задружна престъпна дейност, следователно в правната квалификация на извършеното престъпление по чл. 198 от НК следва да се отрази връзка с чл. 20, ал. 2 от НК по отношение на Иван Иванов и с чл. 20, ал. 4 от НК по отношение на Камен Каменов. Последният не е участвал в извършването на изпълнителните деяния, поради което не е налице императивното изискване на чл. 93, т. 12 от НК престъплението да е извършено от две или повече лица. Това квалифициращо обстоятелство не е налице, когато има предварителен сговор между извършител и помагач.

Въпрос 6:

В конкретния казус се установява осъществяване на инкриминирани деяния, квалифицирани по чл. 198, ал. 1 от НК, в условията на чл. 26, ал. 1 от

НК – като продължавано престъпление. Това е така по отношение на трите деяния, осъществяващи състав на престъпление по чл. 198, ал. 1 от НК, извършени от Иван Иванов, и по отношение на двете деяния, осъществяващи състав на престъпление по чл. 198, ал. 1 от НК, извършени от Камен Каменов. От конкретиката по казуса е видно, че и трите деяния на Иванов осъществяват поотделно един и същи състав на престъплението „грабеж“, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите. В конкретния случай не е налице нормативно установената в чл. 26, ал. 6 от НК пречка за приложение на института на продължаваното престъпление, доколкото не се касае за престъпление по гл. II от Особената част на НК. Продължаваното престъпление не се прекъсва, ако някои деяния са извършени в съучастие, а други не.

Иван Иванов е правоспособен водач на моторно превозно средство (МПС) с придобити категории „В“; „М“ и „АМ“.

На 18.09.2015год. Иванов се придвижвал със собствения си лек автомобил марка Тойота, модел „Ланд Круизер“, по ул. „Първа“ на територията на град Рила, където ограничението на скоростта било 50 км/час в рамките на населено място, въпреки което той управлявал автомобила със скорост от 70 км/ч, с което нарушил правилата за движение, заложили в чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата. Без да намалява скоростта, Иванов приближил кръстовището, образувано между ул. „Първа“ и ул. „Втора“, с намерение да направи ляв завой по ул. „Втора“ към центъра на града. И двете улици били с по две пътни ленти, при двупосочно движение – по една пътна лента за движение във всяка посока.

Срещу управлявания от Иванов автомобил се движел товарен автомобил, управляван от Боян Боянов, който завивал вдясно от ул. „Втора“ към ул. „Първа“. Зад този товарен автомобил, но все още намиращ се на ул. „Втора“, се движел друг товарен автомобил, управляван от Димитър Димитров. Последният също искал да завие надясно по ул. „Първа“ и да последва първия товарен автомобил, поради което започнал изпълнението на съответната маневра.

Зад втория товарен автомобил се движел Атанас Атанасов, управлявайки лек автомобил марка „Шкода“, модел „Фабиа“, който също искал да се насочи надясно към ул. „Първа“. Виждайки бавно движещият се пред него товарен автомобил, Атанасов решил да го изпревари в рамките на десния завой на кръстовището, образувано между улиците „Първа“ и „Втора“, като видимостта му била ограничена поради характера на пътя в рамките на завоя. В нарушение на правилата за движение, посочени в разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 2, ал. 2, т. 2 и чл. 43, ал. 1 от Закона за движение по пътищата, Атанасов преминал с управляваното от него моторно превозно средство в лявата пътна лента, предназначена за насрещно движение, и започнал изпреварване на управлявания от Димитров товарен автомобил, която маневра продължила и в зоната на десния завой, движейки се по посока от ул. „Втора“ към ул. „Първа“. С оглед широчината на пътното платно в завоя, това изпреварване било извършено в насрещната лента за движение, поради което след десния завой лекият автомобил, управляван от Атанасов, се озовал в насрещната лента за движение, по която в този момент автомобила си управлявал Иван Иванов, който по това време се разминал с товарния автомобил, управляван от Боян Боянов. Двата леки автомобила се движели един срещу друг – управляваният от Атанасов със скорост от на 33 км/ч, а управляваният от Иванов със скорост 70 км/ч. Въпреки, че разстоянието помежду им било около 50м., обвиняемият не

намалил скоростта, поради което се приближил твърде бързо към опитващия се да се престои в дясната пътна лента лек автомобил марка „Шкода“, при което двата автомобила се сблъскали челно един в друг. В резултат от високата скорост на движение на лекия автомобил, управляван от Иванов, по-голямата му собствена маса и фактът, че той не опитал да използва спирачките на автомобила, след сблъсъка двете моторни превозни средства се преместили в посоката на движение на автомобила, управляван от Иванов, който изблъскал назад автомобила на Атанасов.

Вследствие на сблъсъка, Атанас Атанасов получил сериозни телесни увреждания, от които моментално загубил съзнание. На място пристигнал реаномобил на „Спешен център“, който го транспортирал до болнично заведение за оказване на медицинска помощ.

Впоследствие пристигнала дежурната следствено-оперативна група и веднага започнала оглед на местопроизшествието, с което действие по разследване било образувано досъдебно производство, докладвано незабавно след това на дежурния прокурор от местно компетентната районна прокуратура. Ком този момент разследващите органи не разполагали с друга информация относно здравословното състояние на пострадалия, освен че същият загубил съзнание при пътно транспортното произшествие и в това състояние бил транспортиран за оказване на медицинска помощ.

Въпреки усилията на медиците, седмица по-късно Атанасов починал в болничното заведение, в което бил настанен.

От заключението на изготвената впоследствие съдебномедицинска експертиза, базирана на огледа, аутопсията и проведените изследвания върху трупа на пострадалия, били установени следните телесни увреждания, получени от Атанасов: политравма, черепномозъчна контузия с многофрагментно счупена на носни кости, счупени I и II шийни прешлени на мястото на съчленяването им, гръдна травма вляво със счупени ребра от II - VIII и лява ключица, хемоторакс вляво, двете подбедрени кости на долен ляв крак с пълна разместена открита фрактура и рана. Като непосредствената причина за смъртта била определена политравма с усложнения. Механизмът на причиняването на нараняванията насочвал към вътреавтомобилни контактни травми - причинени от деформирани части на автомобилната кабина с преобладаващо разположение на контузиите вляво при силен удар в условията на пътнотранспортно произшествие (ПТП). Не се установили данни за насилие, нито за заболявания, благоприятстващи настъпването на пътното транспортно произшествие.

При изготвена физикохимическа експертиза било установено, че в кръвта, иззета от Атанас Атанасов, се констатирало наличие на етилов алкохол с концентрация 0.20 промила, а в кръвта, иззета от Иван Иванов, не

11.03.2023 г.

се констатирало наличие на етилов алкохол. В хода на разследването се установило, че Иван Иванов имал предходни осъждания за престъпления от общ характер, за които не бил реабилитиран към датата на настъпване на пътнотранспортното произшествие.

През 2021 г. досъдебното производство било внесено в компетентния съд с обвинителен акт. По време на проведеното разпоредително заседание съдът прекратил наказателното производство и върнал делото на прокурора за отстраняване на съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на достатъчно доказателства за виновността на извършителя.

След повторно внасяне на делото в съда с обвинителен акт, в рамките на съдебните прения в производството пред първоинстанционния съд, между защитата на подсъдимия и прокурора било сключено споразумение, одобрено от съда, по силата на което на Иван Иванов било наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца, изпълнението на което било отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от пет години.

Въпроси:

1. Извършил ли е Иван Иванов престъпление? Ако е, каква е наказателноправната квалификация на извършеното от него деяние?

2. Каква следва да бъде първоначалната наказателноправната квалификация на деянието при образуването на досъдебното производство, на базата на данните, с които разполагали разследващите органи към този момент?

3. Коя е била родово компетентната да наблюдава разследването прокуратура? Налице ли са основания за промяна в тази насока и, ако са били, към кой момент са възникнали?

4. С какъв прокурорски акт е следвало да се внесе делото в съда, ако Атанас Атанасов беше оцелял след инцидента? Обосновете отговора си.

5. Установявате ли смекчаващи или отегчаващи отговорността обстоятелства? Ако да, посочете ги. Обосновете отговора си.

6. Налице ли са процесуални нарушения в съдебната фаза на производството? Ако считате, че са налице такива, опишете подробно в какво се изразяват.

7. Допуснати ли са нарушения при определяне на санкцията за деянието на Иван Иванов? Ако са, в какво се изразяват? Обосновете отговора си.

11. 03. 2023 г.

Второ съобщение

КАЗУС 6

11.08.2016

На 02.08.2016 г., вечерта братята Николай Илиев, на 19 г. и Асен Илиев, на 17 години, били на рожден ден на техен братовчед в гр. Пирдоп. За кратко време преди 22 часа те употребили алкохол, като били повлияни от него. Междувременно, наблизко, пред находящи се в съседни гаражи на ул. „Кракра“ № 6 заведение и магазин на Илиан Бисеров, седели на две маси няколко души, сред които Наим Метинев със съпругата си Ана и собственика на магазина Бисеров.

Около 22,30 часа братята Илиеви си тръгнали от рождения ден, заедно с други присъстващи там приятели и тръгнали по ул. „Кракра“ към дома си, намиращ се в близост, на около 20 метра, до заведението на Бисеров. Най-напред по улицата вървял Асен, малко след него брат му Николай с други лица. До масата, на която седял Метинев с неговата компания, имало празен пластмасов стол. Приближавайки стола, Асен го изритал, без да има някаква причина за това. Метинев го попитал защо рита стола, след което Асен казал, че сега ще види, вдигнал стола и замахнал с него към главата на Метинев, който вдигнал ръце, за да се предпази, но бил ударен по тях, а от удара столът се счупил. Последвало нанасяне на удар с юмрук в лицето на Метинев. До този момент двамата не са имали никакви лични отношения, макар и да са се познавали, защото живеели в една махала. Метинев се опитал да отвърне на нападението. Виждайки конфликта на брат му Асен, Николай Илиев бързо се приближил и започнал да нанася удари по Метинев. Пристигнали и други неговите приятели, които също били наблизко и чули викането пред заведението. Ана Метинова се опитала да предпази съпруга си, като го издърпала в заведението на Бисеров. След тях в помещението влезли Асен и Николай Илиеви и Халил Халилов, като всички те се опитвали да нанасят удари по различни части на тялото на Метинев. В същото време Бисеров, с помощта на други лица, които били на място, успели да изведат от помещението лицата, които нанасяли удари по Метинев и затворили отвътре вратата. На мястото за кратко време се събрали много хора, сред които и бащата на Наим Метинев – Златан Метинев. Настанала голяма суматоха, в която имало викове, дърпане. Братята Илиеви и Халилов псували и искали да бият Метинев. Асен ударил с юмрук по стъклената част на вратата, от което стъклото се счупило. Като разпознали Златан Метинев, Асен, Николай и Халил се нахвърлили върху него и му нанесли множество удари по различни части на тялото.

Бил подаден сигнал за масово сбиване на ул. „Кракра“ в гр. Пирдоп. Дежурният в РУ - Пирдоп изпратил три автопатрула. Първи на мястото пристигнали полицейските служители Андрей Савов и Румен Михайлов. След като слезли от патрулния автомобил, двамата възприели тълпа от хора, скупчили се на едно място, лица, които се бият, счупени стъкла и кръв. Въпреки предупрежденията от полицаите към биещите се лица да спрат, разпорежданията им не били изпълнени. Тогава полицейските служители хванали по едно от биещите се лица и се опитали да ги разделят. Савов хванал Николай Илиев, а Михайлов хванал Асен Илиев.

В момента, в който Савов хванал Николай, същият му нанесъл удар с юмрук в лицето. Последвало падане на пострадалия Савов на колена на земята, където Николай Илиев продължил да му нанася удари. В същото време Михайлов, който възприел тежкото положение на колегата си, пуснал Асен, за да му помогне, при което и Асен се включил в нанасянето на удари на падналия на земята Савов. Докато Михайлов се опитвал да помогне на колегата си, Николай Илиев го ударил силно в лицето, от което той получил замайване и паднал на земята. Междувременно пристигнали полицейските служители от следващия автопатрул – Колев и Георгиев. Те възприели крещяща тълпа от хора, които викали „По-бързо, избиха колегите ви“. Пробивайки си път към колегите си, те видели падналия Михайлов и двамата братя Илиеви да нанасят удари по Савов и да се противопоставят на задържането им. В същото време Савов успял да се изправи и с тяхна помощ задържал Николай Илиев, като при оказаната съпротива била скъсана униформената му риза. На място пристигнал и трети автопатрул с полицейски служители – Богомилов и Кирилов. А. и Н. Илиеви били задържани от полицейските служители, които, след като разбрали, че има и други пострадали лица, отишли пред заведението, за да окажат съдействие. Там установили, че Златан Метинев има наранявания и съдействали за качването му в дошлата на място линейка. Халилов успял да се отдалечил от мястото на инцидента и се прибрал в дома си, като бил задържан на следващия ден.

Тъй като след нанесените им удари на местопрестъплението и двамата пострадали полицейски служители не се чувствали добре и имали видими наранявания – Савов имал болки в главата, лицето му е било издуто от удара, станало му лошо; на Михайлов му станало лошо от получения удар в лицето, двамата отишли в Спешен център за оказване на медицинска помощ

След прегледите и двамата полицейски служители са настанени на лечение в Неврологично отделение на болницата. В същото отделение бил приет за лечение и Златан Метинев на когото преди това били извършени прегледи от стоматолог и очен лекар

Според заключението на съдебно-медицинска експертиза, вследствие на нанесения побой З. Метинев е получил счупване на дясна горна челюст /максила/ по латерална /външна/ повърхност на горночелюстния синус, с незначително разместване на фрагментите; счупване на дясната зигоматична /ябълчна/ кост по две фрактурни линии, без съществено разместване на фрагментите, избиване на зъби - втори горе вдясно, пети горе вдясно и трети горе вляво, които увреждания са осъществили критериите на самостоятелния медико-биологичен признак счупване на челюст и избиване на зъби, при което се затруднява дъвченето и говоренето.

Наред с тези увреждания на З. Метинев са били причинени и контузия на главата; контузия в областта на дясна очна ябълка - кръвонасядане по долен клепач; кръвонасядане по долната устна на устата; контузия в областта на вестибуларния апарат; травматична вестибулопатия, които увреждания в съвкупност са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Вследствие на нанесените му удари Андрей Савов е получил следните увреждания: контузия на главата и контузна рана в лявата слепоочна област, които са му причинили страдание, както и мозъчно сътресение, протекло без загуба на съзнание, а със степенно разстройство на съзнанието от типа на зашеметяване, довело до временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Според СМЕ, назначена на досъдебното производство, на Румен Михайлов са причинени следните увреждания – частично счупване на дясна горна челюст /максила/ - по краниална повърхност с кръвоизлив в горночелюстния синус, което е довело до затрудняване на дъвченето и говоренето; контузна рана в областта на дясното око, оток и кръвонасядане на меки тъкани под дясно око, причинило на пострадалия страдание; мозъчно сътресение, довело до временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

За изясняване на спорни по делото обстоятелства и в отговор на конкретно направени от защитата на подсъдимите възражения във връзка с характера на причинените на пострадалия Михайлов телесни увреждания, съдът допуснал извършването на повторна съдебномедицинска експертиза, чието изпълнение възложил на четири вещи лица, водещи специалисти в областта на лицево-челюстната хирургия, образната диагностика и съдебната медицина. Според заключението на тази експертиза са установени следните травматични увреждания: рана, определена като контузна в областта на дясно око; оток и кръвонасядане в меките тъкани под окото; косвени признаци за фрактура на пода на орбитата (горна стена на максиларен синус) малка кръв-еквивалентна колекция (с плътност около 65-75 Хъндсфийлдови единици) в дъното на десния максиларен синус е оформяне на хидроаерично ниво (ниво течност/въздух) в кухината на синуса; набиране на малко количество кръв в кухината на десния горночелюстен синус. По своята медико биологична характеристика, тези увреждания са причинили на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Заключение на експертите е, че в материалите по делото категорично не са налице данни за изпадане на пострадалия в безсъзнателно състояние. Предвид това, мозъчното сътресение при Михайлов е причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Според заключение на изготвената по досъдебното производство психиатрично-психологична експертиза за Асен Илиев, същият не страда от психично заболяване, не е зависим към наркотични вещества, но често употребява и злоупотребява с алкохол, без да има данни за алкохолна болест, като с оглед възрастта му към момента на инкриминираното деяние и към момента на изготвяне на експертизата същият разбира свойството и значението на извършеното и може да ръководи постъпките си, не е налице лекомислие или увлечение към момента на извършване на деянията по обвинението, както и физиологичен афект.

Прокурорът получил преписката за решаване на 4.08.2017 г. и внесъл в съда обвинителен акт срещу Асен и Николай Илиев и Халил Халилов 4 месеца по-късно.

След внасяне на обвинителния акт в съда било установено, че Николай Илиев е осъден е с влязло в сила на 12.10.2016 г. споразумение по н.о.х.д. № 789/2016 г. по описа на РС – Кюстендил за престъпление по чл.131, ал.1, т.4, пр.3 вр. чл.129, ал.2, пр.8 вр. ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК - за причиняване в съучастие с други четири лица на телесна повреда на повече от едно лице, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от три месеца с изпитателен срок от три години.

Пред съда Асен Илиев поискал делото спрямо него да се гледа отделно по особените правила за непълнолетни, какъвто е бил той при извършване на престъплението.

Въпроси:

1. Колко престъпления е извършило всяко от подсъдимите лица? Посочете и обоснове то точната им правна квалификация!
2. Налице ли са множество престъпления, ако да – за кои подсъдими, кои деяния и от какъв вид?
3. Налице ли е съучастие – между кои лица, за кои престъпления и в каква форма?
4. Допуснато ли е съществено процесуално нарушение от прокурора при изготвяне на обвинителния акт?
5. Кой е компетентния да разгледа делото съд с оглед правната квалификация на всички престъпления?
6. Има ли основание за задължително участие на защитник на някой от подсъдимите в съдебното производство?
7. Основателно ли е искането на подсъдимия Асен Илиев за разделяне на делото и прилагане на особените правила за разглеждане на дела за престъпления, извършени от непълнолетни?

М. Оз. 2023 г.